

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Oprin af Norners og Asers Kamp

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 160. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1811_169A-txt-shoot-idm8303.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

En vildsom Ørk for Øiet sig nu bredte,
Men Han som ei i Ørken farer vild,
Og mægter Brød af Stenene at skabe;
Sit Banner løfted i en dalet Sky,
Og lod til Spise Mannaduggen dryppe.
Fra Sinai, det høie Herrens Bjerg,
Lod Jehovah sin høie Lov forkynde,
Og selv stadfæsted han med Tordenrøst,
Hvad selv han Moses havde lagt paa Tunge.
Saa vandred Folket fyrgetive Aar
Til Straf for trodsigt og afgudisk Sind;
Men nu den gamle Slægt holdt op at knurre,
Thi Munden lukket var af Ørkens Sand,
Og Jehovah med Kraftens høire Haand
161En raadden Stamme udi Hedninglandet
Omhuggede, og planted der igen
Sin unge Ranke mellem Basans Høie,
Paa Libanon sit smekkre Sedertræ.
Han gav sit Folk det Land med Melk og Honning,
Som fordum alt han loved Abraham.
For kort blev Natten og hin længste Dag,
Om jeg den lange Rad af Underværker,
Som har forherliget Jehovahs Navn,
Optælle skulde udi Sammenhæng;
Men til det ypperste jeg nu vil haste,
Hvis Forbud kun de andre Jertegn var:
Gud valgte Israel, ei for det ene
Beskinnes skulde af hans Naadesol;
Men for at den fra Templets høie Tinde
Bestraale kunde hele Jordens Kreds.
Selv Moses klarlig udi Aanden skued
Sin Overmand i fjerne Alder staa,
Og alt som nærmere kom Tidens Fylde,
Opstode Mænd, hvis Øie Herren rørte,
Saa dybt det stirrede i Fremtid ind:
I høie Kvad de spaaende afbilded,
Hvad bag Aarhundreder forborgent laa;
Den Helliges de haarde Straffedomme,
Som maatte tugte et afgudisk Folk,
Men efter Trængsler og en Frelsens Fyrste,
162Hvis Herrespir sig over Jorderig
Udstrække skulde, og hvis Kongestol
Paa Evighedens Piller skulde hvile;
Som til Forsoning for al Verdens Synd
Sig skulde selv frivilligen opoffre,
Og med sit Blod aftvætte Jordens Skyld,
Som Dyreblodet havde kun beskrevet.